

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. seja dne 24. januarja 1887.)

(Dalje.)

Poslanec Dežman nadaljuje: Načrtu pa manka popolnem tudi onih določeb o omejitvi delokroga glavnih in podobčin. Samostojni delokrog občin je isti ko doslej, kako se bode omejil in kako se bodo občine teritorialno razdelile, treba bode po določilih načrta, nič manj ko treh instrukcij za izpeljavo, pri katerih bode morda odločeval minister notranjih zadev, dasi bi bilo pač umestno, da v tako važni zadevi odločuje deželni zbor sam. Da bi se sklenil ta postavni načrt že v drugem zasedanju, trebalo bi let in let, da se izvrši. Načrt deželnega predsednika idealen je popolnem, ne ozira se na človeške strasti, na sovraštvo, nevoščljivost itd. Ako se postavljajo župani podobčin pod župana glavnih občin, koliko bode tožeb pri glavnem županu! Tožba Vrbniških občanov, katero je vsprejel v podobi peticije pred kratkim deželni zbor, je zato najboljši dokaz. Da bi le ti imeli glavnega župana, kako bi bili pri njem delovali, da bi se njim nepriljubljeni župan odstavil. Deželni predsednik pravi, da se občine ne bodo nikdar dale siloma združevati, ministerstvo pa je o tej zadevi popolnem družega mnenja, kajti v svoji izjavi z dne 29. junija 1883, ko je tolmačilo uzroke, zakaj se ni po tedanji nemški večini sklenjena preuredba novele z dne 2. januarja 1869 potrdila, izjavila je, da bi bilo po nje govem mnenji umestnejše, postaviti z dne 2. januarja 1869 tako preurediti, da bi se princip imperativnega združenja opustil in naj bi se skušale večje občine doseči, da se odredi združenje občin, katerim manjkajo sredstva za izvrševanje opravil v lastnem in izročnem delokrogu.

Poslanec Svetec pravi, da hoče le na kratko označiti svoje stališče nasproti postavnemu načrtu, ki se obravnava. Za predlog manjšine ne bode glasoval, kajti isti ima, kakor deželni predsednik baron

Winkler prav umestno trdi, nasprotje v sebi, ker drugi člen podira prvega. Deželni zbor imel bode še priliko preudarjati, ali bode glasoval za današnji načrt ali pa za družega, katerega prinese deželni odbor po naročilu odsekovem v prihodnje zasedanje. Glasoval bode torej za predlog večine, čeravno mu ne ugaja popolnem. Predlog je jako obširen in deli občine v glavne in podobčine, dasi ravno iste v nekaki meri že sedaj obstoje. Da bi pa glasoval za drugi nasvet odsekov večine, da bi imel deželni odbor prinesiti ravno predloženi načrt občinske postave v zbor, tega nikakor ne more, kajti deželnemu odboru se s tem le vežejo roke. Deželni odbor naj poizvedava, zaslišava občinske zastope sedanjih občin, naj uvaža vse tehtne pomisleke, katere so naglašali poslanci nemške strani in potem naj pride drugo zasedanje z novim načrtom. Poizvedovanje pri občinah naj torej bode podlaga za nov načrt občinske postave, ne pa sedanj, ki se danes obravnava. Konečno izjavlja govornik, dasi bode glasoval za predlog večine, pri drži si vendar popolno svobodo, kako bode glasoval v prihodnjem zasedanju.

Poslanec baron Schwegel pravi, da kolikor on opazuje razpravo o postavnem načrtu občinske postave, ne razvidi, kje je večina, kje manjšina in kaj prav za prav c. kr. vlada hoče. Deželni predsednik baron Winkler zatrnil je v začetku razgovora, da se bode vladal popolnem neutralno, ali njegovo postopanje nikakor se ni zlagalo s storjeno obljubo in res presenečen je bil govornik o postopanju deželnega predsednika, dasi ni čuda, kajti kot spisatelj dotičnega postavnega načrta moral se je baron Winkler zanj vendar le ogreti. Polemizoval je s poslanci manjšine deželnega zbora in tako prišel v nasprotje s sedaj vladajočim ministerstvom. Pripoveduje se, da je drug odsek deželnega zbora, obravnavajoč o nekih prošnjah občin, ki se žele ločiti, sklenil isto, kar nemška manjšina danes nasvetuje. Manjšina se ne protivi uravnavi ali pre-

naredbi občinske postave, nego priporoča za zdaj le najnujnejše preuredbe. Celo poslanec Svetec je izjavil, da bode glasoval za predloge večine le z neko „reservatio mentalis“. Predlogi so sicer isti, kakor jih je iste sklenil posebni odsek, ali motivacija se zdi baronu Schwegel-ju jako nepravilna. Sklenilo se je pač v odseku, da se preide v podrobno razpravo, a že pri §. 4. stavil je profesor Šuklje predlog, katerega danes zastopa poročevalec večine in nič dalje se ni razpravljalo potem podrobno. Prvi predlog odsekov sicer ni važen, kajti glavne in podobčine so že sedaj v Kranjski. Važnejši je drugi predlog, ki naroča, naj se barona Winklerja načrt občinske postave pregleda, načrt, katerega načelom se pritrjuje v poročilu dotičnega odseka popolnem, dasi je v odseku bilo mnogo ugovorov od poslancev obeh stranij, o katerih pa se, kakor vidno, hoče preiti kar na dnevni red.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. februarja.

Te dni se bode določil dan, kdaj naj se skliče delegacija. Ogerski ministerski predsednik Tisza prišel je na Dunaj, da se o tej zadevi dogovori s skupnimi in avstrijskimi ministri.

Več namestnikov prišlo je na Dunaj, da so vladi poročali o minulem zasedanju deželnih zborov. Namestnike je cesar vsprejel v avdijenci.

Vnanje države.

Ker si baje ruski ogleduhi in agitatorji prizadevajo napraviti ustajo v Bolgariji, osnovala je vladna stranka v več krajih odbore, kateri bodo zasledovali agitatorje in je izročevali policiji. Sedaj pač v Bolgariji ne bode varen nikdo, če je Rusiji prijazen. Ovadil ga bode kdo, da agituje proti vladi, pa ga bodo zaprli. Mi mislimo, da se s pomočjo denuncijantov sedanja vlada ne bode mogla več dolgo obdržati.

Turčija se zadnji čas kaže jako prijazno bolgarske vladi. Na željo bolgarskega zastop-

LISTEK.

Petdesetletnica smrti Puškina.

(Po raznih virih.)

Danes, 29. januarja po starem stilu, ob dveh popoldne, izpolni se 50 let, odkar je prestalo biti srce največjega slovanskega poeta, sina neizmerne matuške Rusije, Aleksandra Sergejeviča Puškina. Ne ljuta bolezen, ne nesrečen slučaj, no vražja roka francoskega pustolovca nanesla je smrtni udar onemu, katerega je obožavala vsa obrazovana Rusija, katerega ime je zdaj izvestno vsemu čitajočemu svetu in dela katerega so prevedena po nekolikrat na vse evropske jezike.

Pridržujem si na drugem mestu, podati svojim dragim rojakom majhen životopis našega genija; tu pa hočem seznaniti jih z nesrečno smrtjo njegovo.

V 1831. letu vzel si je Puškin za ženo Natalijo Nikolajevno Gončarovo; on se ni ženil iz plamene ljubezni, no zato, da bi našel na domačem ognjišči pokoj, ki je bil tako potreben duši izmučenega poeta. On ni pričakoval mnogega, bodočnost se mu ni kazala v „rozah, no v strogoj nagoté svojeje“. Navadil se je bil k gorju in vsaka radost bila bi torej njemu nepričakovan dar.

Natalija Nikolajevna bila je krasotica v polnem zmislu te besede. Po poroki živela sta mlada mož in žena v Petrogradu, kjer je krasna žena imela velikanski uspeh „v svété“. Ta uspeh pa je

mučil Puškina bolj, nego radoval; koketstvo žene prizadevalo mu je mnogo grenkih minut, dasi je bilo nedolžno. On ni bil ljubosumen, no koketstvo kazalo se mu je vulgarno. Puškin je znal dobro, da je žena o tem družega mnenja, no on nikoli ni dvomil o nje zvestobi. Žena je bolje razumela neslane poklone in pustoslovje mladih kavalero, nego visoki talent svojega moža; zato tudi Puškin v svojih pismih na njo nikoli ni govoril o svojih poetičnih delih.

1. januarja 1834 naznačil je gosudar Imperator Puškina kamer-junkerom Zavistniki so takoj začeli širiti vest, da to naznačenje ima namen, odpreti uhod v dvorec krasotici ženi. Vse te gnusne spletke mučile so dušo poeta: razen tega so veselice njegove žene požirale vsa materijalna sredstva; a pisati za denarje Puškin ni mogel. Dolgov se je nabralo, po milosti prekrasne žene, do 60 tisoč rubljev. V 1835. l. se je Puškin obrnil za pomoč k carju Nikolaju, ki ga je zelo ljubil in Imperator plačal mu je polovico dolgov.

Skrb o materijalnih sredstvih in druge neprijetnosti razdražile so nesrečnega pesnika tako, da je za silo nosil breme teškega življenja i njega genij je včasih kakor bi zaspal.

Govorim tako podrobno o tem, da bi čitatelj videl, v kakem duševnem stanju je bil Puškin tedaj, ko se je nanj vzdignila roka podlega francoskega pritepenca Dantesa.

Baron Georges Dantes pribežal je po revoluciji 1830 iz Francije v Petrograd „na lovju štastja

i činov“, s celo torbo priporočevalnih pisem. Dantes je bil nenavadno lep, zgovoren, bahač prve vrste. Skoro so mu dobri ljudje naklonili razpoloženje samega imperatora Nikolaja. Bilo je to tako le: V Petrogradu je živel francoski slikar Ladurnère, katerega atelier je bil v ermitaži; včasih je k njemu pogledaval sam car; Ladurnère je hotel pomagati gladnemu in blademu rojaku. V ta namen je narisal karikaturu Louis-Philippa, katerega car Nikolaj trpeti ni mogel. Ko je car prišel in vprašal, kdo je narisal karikaturu, zlagal se je slikar, da je to delo Dantesa, ter ob jednom pozval Dantesa in predstavil ga gosudarju.

Dantes je takoj poprosil carja, vzeti ga v službo v armijo; car ga je vsprejel kot poročnika v gvardejsko konjico. Takoj potem ga je usinovil nizozemski poslanik baron Heckeren, kateri mu je dal svoje obiteljsko ime in ga naznačil svojim naslednikom; govorili so sploh, da je bil Dantes nezakonsk sin Heckerena.

Heckeren je bil starček nizke rasti, vedno smehljajoč se, šaleč in človeče z nizko, podlo dušo, ki je storil mnogo zla svojim dolгим, skupnim jezikom.

V isti čas je Puškin izdajal „Sovremennika“, žena pa je plesala in se veselila sredi mladih častnikov. Skoro so se začele mej občinstvom širiti umazane vesti o njenih odnošenjih k Dantesu, ki se je z njo seznanil v toplicah. Te govornice so dole tele do Puškina, ki je zato nehal prejemati Dan-

nika je ukazala odpraviti karanteno proti Bolgariji in sklenila za Varno, Ruščuk in Vidin imenovati trgovske agente, ki bodo nekaki konzuli. Tudi bolgarske odposlance so turški državniki jako prijazno vsprejeli. — Cankov se je izjavil, da je pripravljen v vseh drugih zadevah odjenjati sedanji vladni stranki, če se le rehabilitujejo izgnani častniki, katerih je blizu 90. Bolgarska vlada pa misli, da bi v vseh drugih točkah lažje se sporazumela s Cankovom, kakor baš o tej. Sicer se pa Cankova predlogom ne more pripisovati posebna važnost, ker se ne ve, če se ž njimi strinja Rusija. Ruski veleposlanik se o tem še ni nč izjavil. Kakor se sodi, pa Rusija še vedno odločno zahteva, da odstopi regentstvo, četudi je že Cankov popustil to zahtevo, na rehabilitovanji častnikov pa Rusiji nekda ni toliko ležeče. Veliki vezir pa dela na to, da bi se velikemu sebranju predložili trije kandidati, mej njimi tudi knez mingrelski.

Veleposlanski svetnik Onov vrnil se je iz Peterburga v Carigrad in prinesel lastnoročno pismo ruskega carja turškemu sultanu. Razen tega prinesel je Onov važne instrukcije za veleposlanika Nelidova. — Ker vojvoda Leuchtenberški nekda ne mara prevzeti bolgarskega prestola, bode Rusija baje predlagala za kandidata vojvodo Oldenburškega. Z vojvodo Oldenburškim bode nekda druge velelasti zadovoljneje nego z Leuchtenberškim. — Kakor je „Kreuzzeitung“ izvedela, bode se v kratkem general Kaulbars vrnil v Bolgarijo. Kaulbars misli, da bode zadosti, če zaprejo kakih 12 oseb, 6 pa iztirajo, da se bode javno mnenje v Bolgariji nagnilo na rusko stran. Okupacije pa niti treba ne bode.

Iz ruskih državnih gozdov pri Lowiczi in Skiernewicah vozijo po poročilih poljskih listov v velikih množinah stavben les v trdnjave na Poljskem. Po poročilih iz Varšave se bode v kratkem sklicalo več rezervistov k vajam. Mnogobrojni že lezniški vlaki vozijo živež in strelivo za južno vojsko v Kišenev in Odeso, kjer so velike zaloge živeža in municije.

Francoski komunisti tudi ne žele vojne z Nemčijo, četudi bi morda tedaj lahko se spuntali. Tako piše „Cri du peuple“, da bi bila vojna z Nemčijo nevarnost za Francijo. Ko bi Francozje bili premagani, bi Francija postala kraljestvo, če bi zmagali, pa cesarstvo.

Italijanski listi so večinoma trdili, da je Rusija našuntala Abisince, da so napali italijansko vojsko v Afriki. Po poročilih italijanskega glavnega poveljnika v Afriki je pa Ras-Alula jezen na Italijane, ker neso hoteli karavanam, ki so se zaradi njego vih roparstev ogibali Abisinije, zabraniti prehoda skozi Habadsko pokrajino v Massauah. Rad bi bil videl, da bi Italijani silili trgovce hoditi skozi Abisinijo, da bi je lahko oropali njegovi vojaki. — Kakor piše Katkov, mu je zatrdil kazaški hetman Ašinov, ki je bil v Abisiniji in tamošnje razmere dobro pozna, da Šoaski kralj Melinik ni nič prijaznejši Italijanom, kakor Ras-Alula. Ašinov je pustil nekaj kazakov v Abisiniji, katerim je poveljnik Jastreb. Kakor Ašinov sodi, so Jastrebovi kazaki pri Ras-Alulovi vojski. — Kakor poroča general Gené, poslal je Ras-Alula k njemu majorja Piano z dvema pismoma. Major Piano bil je pri ekspediciji grofa Salimbena in so ga bili Abisinci zaprli. Jedno pismo, katero je Piano prinesel je Njeguševo, drugo Ras-Alulovo. Njeguš piše: „Najprej ste vzeli Massauah, zdaj ste pa v Saati napravili trdnjavo. Kak smoter ima vse to? Mari ta dežela ni moja? Ostavite jo! Če ste prišli z dobrim namenom, čemu gradite trd-

njave in privažate topove, puške in vojake?“ Ras-Alula pa pravi v svojem pismu: „Sami ste zakrivali, kar se vam je zgodilo. Bodimo prijatelji, kakor dosedaj. Ostanite v svojej deželi Vsa dežela od Massauaha do Samare je Njeguševa. Poslal sem k vam vašega rojaka, da govori z vami.“ Gené sicer poroča, da ima Pianova misija namen, obnoviti prijateljske trgovske odnose mej Italijani in Abisinci, toda iz omenjenih pisem se razvidi, da Abisinci poprej ne bodo zadovoljni, dokler italijanske čete ne ostavijo Afrike. — Dogodki v Afriki vzbudili so po vseh italijanskih mestih veliko razburjenost. V več krajih bile so vladi sovražne demonstracije. Časniki posebno hudo napadajo vojno ga ministra, ker ni hotel poslati konjice v Afriko, kar se je od več strani pripravljalo, hkratu pa tudi grajajo unanjo politiko sedanje vlade. Pri taci razmerah ni čuda, da je ministerstvo dalo svojo demisijo. Odstop ministerstva pa ni brez vse važnosti za evropsko politiko sploh. Sedanji minister vnanjih zadev je bil prijazen Avstriji in Angliji in je podpiral Rusiji sovražno politiko bolgarske vlade. Njegov naslednik bode pa morda hodil druga pota.

Francozi bodo v Tonkingu imeli še velike težave. Komisija, ki ima urediti mejo mej Tonkingom in Kitajem, še sedaj ni zopet začela svojega delovanja, ki se je pretrgalo. Kitajci nič kaj ne marajo slišati o kakem urejenji meje. Po poročilih iz Tonkinga baš Kitajci šuntajo tonkinško prebivalstvo k uporu. Celo kitajski vojaki se nekda klatijo po Tonkingu in ropajo.

iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Dolje.)

Odbornik Ignacij Valentinčič poroča potem v imenu združenih odsekov, šolskega, stavbenega in finančnega, o prostoru za prvo mestno šolo, katera je sedaj v licealnem poslopju. Poročevalec Valentinčič opisuje vse razna posestva, katera so se v nakup ponudila. Tako n. pr. g. Riklinovo opisuje, da je ranjkemu svojemu očetu obljubila na smrtni postelji, da ne proda posestva pod 40.000 gld. in se more te obljube trdno držati. Mej mnogimi družimi je tudi ponudba Češkovih dedičev, kateri bi prodali svoje posestvo v Dolgih ulicah, a ta nakup s poslopjem vred bi stal do 169.000 gld. Mnogo bi sicer preostajalo posestva mestni občini, a slednja pač bi ne vedela, kaj početi z njim. Zato se je združenim odsekom najumestneje zdelo, mestnemu zboru priporočati predlog, ki najbolj ugaja mestnim financam, in je tudi najprilicnejši za ta namen. Vlada je zidala najodličnejše poslopje za ljudske učitelje in učiteljice na takozvanem živinskem trgu. Ondi ima tudi mesto jako lep prostor in kar bi ga bilo še treba, ga lahko kupi od Töniesovih dedičev ali pa od gosp. Velkoviha, torej naj bi se združenih odsekov predlog vsprejel, ker je najboljši. Sploh pa bi poročevalec priporočal, da se razpiše obrok v kratkem času, da se napravi po mnenji združenih odsekov glavni načrt za novo šolsko poslopje na takozvanem živinskem trgu in to v kratkem.

Odbornik profesor Toma Zupan obrača se odločno proti nasvetu poročevalca Valentinčiča. Opisoval je poročevalec prostor, kot jako lep, a to ni istinito, niti v nikaki primeri s prostorom, ki ga

ponujajo Češkovi dediči. Jako lepo je to posestvo in hiša s posestvom donša 1900 dohodka, se žen pa bi veljal na tem le 5 gld. Češkotov prostor je jako po ceni, ako se pomisli, kako drago kupuje mesto svet in kako ceno, skoro za nič, ga prodaje. Ako se sezida novo šolsko poslopje na nasvetovanem prostoru, na starem živinskem trgu, stalo bode na jako neurčnem kraju, služilo bode le jednemu delu mesta. Že iz pedagogičnih ozirov ne smel bi se izbrati prostor za novo šolo na starem živinskem trgu, za katerega ne govori nobena druga okolnost, nego da je blizu cerkve Jezusovega srca. A šestletni otroci bodo morali iz Lingarjevih ulic, iz Predilnih ulic hoditi po Resljevi cesti v novo šolo.

Sploh je neugodno, na periferiji mesta staviti šolska poslopja in nemški „Schulverein“ je pač dobro pogodil, da je nastanil svojo šolo sredi mesta. Prav rad, pravi govornik, bi glasoval za nasvet združenih odsekov, da se stavi šolsko poslopje na starem živinskem trgu, a to le, da bi se Ljubljana raztezala do Most, kar pa nikakor ni resnično. Mesto Ljubljansko v tem kraju nema bodočnosti, mesto se bode le ondi oživelo, kjer je Češkovih naslednikov posestvo, katero še čeno sedaj lahko kupi. Ozirati pa se tudi je na mnenje pedagogov, kajti mej 13 prostori priporočali so Češkovo posestvo „primo loco“, dasi so ga stavili združeni odseki mestnega zbora „ultimo loco“. Misliti je treba na slabo vreme, blato, sneg, na to, da ima mladina hoditi zjutraj rano po tako slabih krajih v šolo, misliti pa tudi na to, da bližnja nova vojašnica ni iz pedagogičnega stališča nikakor priporočljiva za nasvetovani prostor. Pač bridka ironija bode novo šolsko poslopje na tem prostoru. Vlada in šolski krogi so pričakovali, da se bode izbral za novo šolsko poslopje Ljubljanskega mesta uzoren prostor, a varali se bodo, po toliko razpravah reklo se bode opravičeno: „Parturiunt montes et nascetur ridiculus mus“. Češkovo posestvo bi bilo pravo za novo šolsko poslopje, ker zavzema veliko sveta sredi mesta in bi se ondi lahko napravil nov del mesta. Ako se kupi Češkov prostor, bodo znali potomci povedati, da je bil denašnji mestni zastop duhovit, da je znal uvažati potrebe našega mesta. Ugovarja se, da ni denarja, to se lahko uredi. Na Francoskem in drugod napravi se za tako potrebne stvari naklada, isto tako na Italijanskem, poviša se pasji davek, ki stoji v teh deželah do 30 fr. in če bi hotel govornik sklicavati se na to, koliko se nabere po malih občinah za nove orgle, zvonove itd. vprašati bi se pač smel, ali prva občina v deželi res ne more kupiti tako važnega prostora za šolo sv. Nikolaja. Zatorej govornik nasvetuje, da se kupi Češkovo posestvo, da se o sedanjem mestnem zboru ne bode reklo, da gre zmirom nazaj, ne naprej.

(Konec prlh.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je župniji v Novakih na Primorskem za zgradbo zvonika 200 gld.

tesa. 4. nov. 1836 bila so razposlana po Petrogradu brezimna pisma vsem znancem Puškinovim, srameča Natalijo Nikolajevno. Kdo je bil gnusni avtor teh pisem, ni izvestno; po pisavi je Puškin sam sumničil Heckerena; ko pa je Puškin že umrl, pokazovali so na kneza Gagarina, ki je pozneje prejel katoličanstvo in ustopil v red juzu vitov!

Puškin je bil žaljen v globino duše. Poslal je Heckerenu rezko pismo, a Dantesa pozval na dvoboj. Pismo k Heckerenu se ni odposlalo, a Dantes se je poročil s sestro gospe Puškina, Jekaterino Nikolajevno Gončarovo. Skoro je bila svatba in sovražniki so se na videz pomirili.

No rana, zadana Puškinu bila je pregloboka in jadovita, da bi se zacelila. Razen tega pa so dobri ljudje neprenehoma ščuvali Dantesa na Puškina in narobe. Podlec Dantes, da-si mož sestre gospe Puškina, ni prenehal plesti se okolu nje. Baron Heckeren pa je srečeval se, kjer je mogel, z njo in pripovedoval jej, kako jo ljubi njega usinovitenc. Žena pa je Puškinu vse razgovore ponavljala, ves Petrograd je govoril o intimnostih Dantesa z njo; nastali sta dve stranki, jedna za Puškina, druga proti njemu in obe sta ga jednako mučili in razdražali. Nazadnje je Puškin ukrenil storiti konec vsemu temu. Pismo k Heckerenu je bilo še celo, poslal mu je je, Dantesu pa terjanje na dvoboj; to je bilo 27. januarja 1837 l. in dvoboj je bil naznačen v taisti dan, ob 5. uri popoldne, za Črno rečko, poleg Komendantske dače.

Sekundant Puškinu bil je njega licejski tovariš podpolkovnik Danzas, Dantesu pa činovnik francoskega posolstva D' Archiac. Okolu 4. ure popoldne sešel se je Puškin s svojim sekundantom v kavarni Wolfa, sela sta v sani in popeljala se proti Trojckemu mostu. Na videz jo bil Puškin miren. Naproti njima, z dvorcovega nabrežja, peljala se je gospa Puškinova. Danzas je upal, da bode ona vse popravila. No gospa Puškina bila je kratkovidna, a Puškin je gledal v drugo stran.

Dan je bil jasen. Na Nevi vpraša Puškin Danzasa: „Ne pelješ li ti mene v trdnjavo?“ Ne, odvrne Danzas, najkrajši pot v trdnjavo je na Črno rečko.

K mestu dvovoja pripeljala sta se protivnika skoro ob jednom. Mraza je bilo 15° R.

Dantes vpraša Puškina je li zadovoljen z mestom, katero je izbral d' Archiac?

„Meni je vse jedno“, odvrnil je Puškin, samo da bi bilo skoreje.

Ko so bile izpolnjene vse formalnosti dvovoja, začela sta se protivnika s pistoleti v rokah, približevati k ogradi.

Ko je Puškin začel meriti, ustrelil je Dantes, ki ni, kakor bi bilo treba, došel do ograde, na Puškina in mu razdrobil desno stegno. Puškin se je zvalil z besedami: „Zdi se mi, da imam bedro razbito.“ Sekundanta sta skočila k njemu, da bi mu pomagala; hotel je približati se tudi Dantes, a Puškin ga je zavrnil z besedami: „Počakajte! dovolj

imam še moči, sprožiti pistolet.“ Dantes je odstopil k ograji, Puškin je sprožil in zadel protivnika v prsi, prestrelivši mu roko, ki jo je Dantes držal na prsih. Dantes se je zgrudil. „Ali je ubit?“ vpraša Puškin. — „Ne ranjen je v roko in v prsi“, odgovore sekundanti.

„Kako čudno!“ pravi Puškin, „mislil sem, da bom vesel, ako ga ubijem, a zdaj vidim, da to ni tako.“ —

Rana Dantesova ni bila opasna. — Ne daleč od mesta dvovoja čakala je, na vsak slučaj, kočija Heckerena; v njej so peljali Puškina domov, ker želela sta tako njega protivnika.

Dantesa so sodili in obsodili „za ubijstvo kamerjunkera Puškina, lišiv vséh činov i priobretennega rossijskago dvorjanskago dostojinstva, zapisate v rjadovije“ — (degradacija v prostaka.) Imperator Nikolaj pa je pripisal: Bito po semu; no rjadovago Dantesa-Heckerena, kak ne russkago poddannago, vislato za granico, otobrav oficarskije patenti.“ On je še zdaj živ, — senator francoske republike! Nekdaj je rekel grofu Sologubu, da ga vest tako peče, da dozday ni mogel odpečatiti svojih dokumentov, ki leže zaprti v njega pisni miznici. A kje je bila takrat vest, ko je noč in dan trgal i mučil nesrečnega poeta? Ni ust v Rusiji, ki bi ne preklinjale sivega francoskega senatorja — ni čuda, da ga je samega sebe sram, zdaj, ko se mu je hrbet sključil v tri gube!

Ko so Puškina pripeljali domov in ga po-

— (Legalizacijski odsek) državnega zbora v sprejel je v tretjem branji načrt zakona, da pri pismih do 100 gld. vrednosti zadostujeta podpisava dveh prič in ne treba legalizacije.

— (Umrli) je danes ob 9. uri dopoldne po dolgi boleznici gosp. Matija Janžekovič, okrajni zdravnik na Vrhniki, v 63. letu svoje starosti. Lahka mu zemljica!

— (Vsa dela Puškinova) izdal je k 50 letnici njega smrti izdatelj „Novago Vremeni“ Suvorin, 10 zvezkov za 1 rubelj 50 kopejk. Želeti bi bilo, da bi mnogo Slovencev kupilo to redko izdanje, ki tako malo stoji, da celo papir ni plačan. Kdor bi hotel kupiti omenjeno Puškinovo izdajo, pošlje naj naznačeno vsoto našemu upravnistvu, od katerega bo po g. Krutorogova posredovanju knjige dobil.

— (Vreme.) Burja, ki je včeraj in predvčerajšnjim kaj ostro brila, prinesla nam je snega, ki še danes ves dan naletava. Vsi železniški vlaki so se po nekoliko zakasnili in navadne Dunajske pošte še ob 3. uri popoldne nismo dobili.

— (Katoliško rokodelsko društvo Ljubljansko) priredi svojo pustno veselico prihodnjo nedeljo 13. februarja s petjem, šaljivimi deklamacijami in tombolo v steklenem salonu gosp. Ferlinca, pri „Zvezdi.“

— (Avstrijsko društvo belega križa, podružnica Ljubljanska) ima v četrtek dne 24. februarja t. l. ob 5. uri popoldne v društvenem prostoru „Rudčega križa“ v vladnem splotji na Bregu št. 6 v I. nadstropji V. redni občni zbor, h kateremu se uljudno vabijo vsi p. n. člani in prijazno prosijo, da se mnogobrojno udeleže. Dnevni red: Poročilo predsedništva. 2. Letno poročilo in računski sklep za l. 1886. 3. Volitev 3 članov v odbor, ki se bo pomnožil. 4. Volitev dveh censorjev in dveh namestnikov. 5. Razni predlogi.

— (Kmetijsko predavanje v Preski pri Medvodah) imatajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo 13. t. m. po cerkvenem opravilu v šoli.

— (Z Bleda.) Naš dosedanji župan gospod Anton Wester je dne 5. t. m. umrl in dne 8. t. m. bila je nova volitev. Županom je izvoljen gospod Ivan Mallner, občinskima svetnikoma pa gospoda Anton Napret, posestnik, in Viktor Klinar (Petran), posestnik na Mlinih. — Pokojni župan Wester umrl je v najlepši dobi za otrovanjem krvi. Obešal je meso, pri tem delu pa si raul roko ob železnem klinu. Ker ni mislil, da bi rana bila opasna, ni iskal ob pravem času zdravniške pomoči in zapal je preranej smrti.

— („Savinjski Sokol“) naznanja, da bo dne 13. t. m. ob 1/2 8. uri zvečer v Mozirji odličan ples in da se je pri tej priliki nadejati elegantnih mask.

— (Veliki ples delavskega podpornega društva v Trstu) dne 5. t. m. obiskalo je, kakor čitamo v „Edinosti“, blizu 3500 oseb in ob

ložili na divan, hotela je k njemu žena; no on jej je dovolil še le, ko je bil že položen v postelj. Vsprejel jo je z besedami: „Kako sem srečen! Živ sem in ti poleg mene! Bodi mirna! Ti si nedolžna! jaz vem, da si nedolžna.“

Potem je začel misliti o tem, da bi bilo vse v redu, ko umre. Skoro je prišel k njemu zdravnik Imperatora Arendt, ki mu je dal čitati zapisko Imperatora sledečega obsega: „Ljubeznivi drug Aleksander Sergejevič! Ako Bog nama ne da, da bi se videla še v življenji, pošiljam ti svoje slovo in poslednji sovet: skrbi da umreš kot dober kristijan. Ne skrbi o ženi in o otrocih; jaz jih jemljem v svoje roke.“ Gosudar je ukazal to pismo pročitati in takoj vrniti mu, razen tega je gosudar velem uznati ima li Puškin dolgov i koliko.

Pred večerom pozval je umirajoči poet Danzasa ter narekaval mu svoje dolge. Snel je tudi s prsta oni prstan, katerega je nosil vedno kot talisman, da ga varuje od nasilne smrti. Pozneje je ta prstan dobil I. S. Turgenjev; kdo ga je dobil po Turgenjeva smrti, ni izvestno.

Zvečer se je Puškin izpovedal in obhajal. V noči od 27. na 28. januarja trpel je strašne bolečine, tako da se je hotel sam usmrtiti; no sluga obavestil je Danzasa, kje so pistoleti, da bi po zmoti ne dal Puškinu škatuljke, kjer so ležali.

Car je neprenehoma pošiljal poizvedavat o boleznici, kar je Puškina neizrečeno ganilo. Prihajali so vedno tudi njega znanci, no Puškin je prejemal

11. uri je plesalo 1200 parov. Ples obiskal je tudi F. M. L. baron Kober, deželna vlada pa ni bila zastopana, kakor druga leta.

— (Vabilo) k veselici, koje priredi Citalnica v Dolini dne 13. februarja t. l. v občinski dvorani. Vspored: 1. Iv. pl. Zajc „Na noge bračo“, poje zbor. 2. S. Gregorčič „Lovorika vrlemu možu“, deklamacija. 3. D. Jenko „Nek dušman vidi“, zbor. 4. Dr. Bleiweis „Županova Micika“, vesela igra s petjem. 5. Iv. pl. Zajc „Zrinski Frankopan“, zbor. 6. Tombola na 5 dobitkov. Ustopnina 20 kr., sedež 10 kr., kartela 10 kr. — Začetek ob 6. uri zvečer.

— (Iz Bohinjske Bistrice:) Tukajšnja požarna bramba napravi v nedeljo 13. t. m. v gostilničnih prostorih „pri Tončku“ veliko tombolo, pri kojej bode društvena godba prvokrat svirala, naši pevci pa prepevali. Po dovršenej tomboli bode ples, godba in petje. Začetek ob 4. uri popoldne.

— (Prostovoljna požarna bramba v Šent Vidu pri Zatičini,) priredila je 6. t. m. zvečer v gorenjih prostorih gosp. I. Facini-ja veselico, katera je bila jako sijajna in katere čisti dohodek v korist društvu znaša 118 gld. Ta večer je tudi Šentviško „pevsko društvo“ pod vodstvom marljivega nadučitelja g. I. Korbana z 12 krepkimi glasovi prvokrat nastopilo. Počastili sta nas tudi prostovoljna požarna bramba Šmartinska (24 mož) in Višnjegorska, (18 mož), tako da je z domačimi bilo vseh brambovcev 77.

— (Razpisano) je mesto državnega pravdnika namestnika v območji državnega nadpravdnistva v Gradci. Prošnje do 25. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 10. februarja. Na banketu trgovinskih zbornic rekel državni podtajnik Fergusson, da vsi evropski vladarji in vsa evropska ministerstva želijo miru. Povsod prevladuje želja, da se odstranijo vse zapreke neječnosti. Povoda vojni ni nikjer, niti take napetosti, da bi bilo boja pričakovati. — Goschen izvoljen v Saint George.

Strassburg 10. februarja. Na banketu deželnemu odboru na čast rekel je Hohenlohe: Četudi ne bode takoj vojne, ostane vender položaj resnoben, dokler Francoska brez pridržka ne pripozna položaja, določenega po mejnarodnih pogodbah.

Rim 9. februarja. Kralj se je včeraj zvečer posvetoval s predsednikom obeh zbornic, pozneje pa s senatskim podpredsednikom in s poslanci Di Rudini, Cairoli, Crispi in s senatorjem Farini.

Rim 9. februarja. Od danes zjutraj ne prestando močno sneži, kar se že 40 let ni zgodilo.

Lyon 9. februarja. V sled eksplozije policijski komisar, njegov tajnik in 4 agentje ranjeni. Komisar teško ranjen. Doslej zlodejca še neso dobili.

samo najbližje — „prejel bi rad vse,“ rekel je, „no ne morem govoriti mnogo od bolečine.“

No, ni jedne besede očitanja, ni jedne hladne, rezke besede okrožajoči neso slišali. „Bednaja žena! bednaja žena!“ vzdihoval je često.

Danzasu je rekel: „Zahtevam, da bi se ti Dantesu ne osvetil za mojo smrt! odpuščam mu vse in želim umreti kot dober kristijan!“

Zjutraj, 29. januarja so zdravniki spoznali, da je konec blizek. Ob dveh popoldne začel se je predsmrtni boj. Poprosil je močene moroške (jagoda, rastoča v močvirji na severu). „Pokličite ženo, naj me ona napita,“ prosil je. Žena je prišla; Puškin jo je pogladil po glavi in rekel: „Nu, vse je dobro, hvala Bogu, vse je dobro. Pojdi!“

Okolu postelje stali so Žukovskij, grof Vijelgorski pri glavi, I. S. Turgenjev na strani; bil pri njem tudi drug njegov Dalj.

S Puškinim načel se je bred; dal je Dalju roko i rekel: „Nu, vzdigni me, pojdiva, više, više! Nu, pojdiva.“

Skoro je prišel k sebi in rekel: „Meni se je snilo, da plezam s tobaj po teh-le knjigah in polihah! . . . visoko . . . visoko . . .“ i glava se je zakružila. Čez nekaj časa je podal Dalju zopet roko in prosil: „Nu, pojdiva, pojdiva, samo, radi Boga, vkupe. Dalj ga je vzela pod pazuhu in vzdignil; no poet, kakor bi se zbudil, odprl je skoro oči, lice se mu je razjasnilo, in rekel je:

Razne vesti.

* (Velikan.) V Londonu kaže se sedaj velikan Winkelmeier, rodome z Gorenje-Avstrijskega. Winkelmeier je sedaj 21 let star, 8 čevljev 9 palcev visok, torej za čevljev višji, nego kitajski velikan Čang. S svojo roko obseže lahko dve celi oktavi na glasoviru.

* (Draga knjiga.) V Kolonji prodalo se je dne 24. januarja izvirno izdanje Kolumbovega, 1493. leta v latinskem jeziku tiskanega pisma. Ta knjižica ima samo 8 strani, prodala pa se je za 6600 mark. Vsaka vrsta stoji torej 13 gld.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje)

Ker se oni odpadki, katere samo trgovec s kunjami dovaža tovarnarju umetne volne, po karbonizaciji očistijo in pri tekstilni industriji kot izdelano blago pridejo še v valjavnico, bode pač težko dokazati škodo, ki nastane vsled uporabe tu omejenih odpadkov. Volna od cunj se rabi samo za izdelovanje posteljnih odev. Prepoved izdelovanja volne od cunj za oblačila in druge s človeškim telesom dotikajoče stvari bi bila nabiralcem cunj, izdelovalcem umetne volne kakor tudi izdelovalcem posteljnega odeje itd. v škodo.

Odsek se strinja s temi nazori udeleženi krogov ter predlaga:

Slavna zbornica naj v zmislu tega poročila izreče svoje mnenje.

Predlog se vsprejme.

X. Gospod zbornični svetnik Ivan Baumgartner poroča o dopisu podružnice avstro-ogerske banke v Ljubljani, s katerim naznanja, da bode mesto umrlega cenzorja g. Gustava Tönniesia zopet treba izpolniti ter ob jednem prosi zbornico, naj v zmislu člana 40 in 64 bančnih pravil za to mesto nasvetuje tri gospode. Tej prošnji ustreza, stavi odsek predlog:

Slavna zbornica naj za izpraznjeno cenzorsko mesto pri podružnici avstro-ogerske banke v Ljubljani nasvetuje naslednje gospode: Alfr. Ledniga, F. M. Regorscheka in Karola Pollaka.

Predlog se vsprejme.

XI. Gosp. zbornični svetnik Fr. Ks. Souvan poroča o dopisu c. kr. okrožne sodnije v Rudolfovem, katera poroča, da s koncem leta 1886 poteče poslovna doba tanošnjim prisustvovalcem pri trgovinskem sodišči gg.: Antona Kalčiča, Jos. Ogoreutza, Adolfa Pauserja in Ivana Surza; c. kr. okrožna sodnija prosi zbornico, naj predlaga nove prisustvovalce. Po ministerijalnem ukazu z dne 2. decembra 1864, drž. zak. št. 89, treba je za štiri izpraznjena mesta predlagati šest protokoliranih trgovcev, ker pa je v Rudolfovem samo pet, ne šest takih protokoliranih trgovcev, more zbornica tudi samo pet jih predlagati. Odsek torej stavi predlog:

Slavna zbornica naj izvoli predlagati naslednje gospode: Antona Kalčiča, Josipa Ogoreutza, Adolfa Pauserja, Iv. Surza in Iv. Krajca.

Predlog se vsprejme.

XII. G. zbornični svetnik M. Krenner poroča o dopisu trgovinske in obrtne zbornice v Brodyji, katera prosi, naj bi jo zbornica podpirala pri njeni prošnji zaradi spremembe §. 6 zakona za trgovinske zbornice, zadevajočem poklicanje naslednika. Predlagana sprememba zahteva, naj se pri volitvi pokliče

„Končena živno!“ Dalj odgovori: „Da, seveda smo končali: mi smo te povrnili.“

„Živno končena!“ povtore Puškin jasno i krepko. „Tjaželo dišati, davit!“ (Teško je dihati. davi!) . . .

To so bile poslednje besede velikega, nesrečnega poeta. Kdaj je izpustil dušo, ni nihče zapazil. Po lici pokojnika razlila se je neka čudna misel, podobna polnemu, globoko zadostujočemu znanju vsega . . .

Tisoč in tisoč naroda začelo se je zbirati pred domom in potem v cerkvi, kjer je bilo postavljeno njega telo. Pokopali so Puškina v Svetogorskem samostanu, v Pskovskeji guberniji, poleg njega matere, kakor je želel sam.

Tako je umrl največji slovanski poet! Srce krvavi, ko človek pomisli, da ga je ubila tuja roka, roka pustolovca, inostranca: priteplo se je lačno v Rusijo to brezsrčno človeče, in največji se ruskega hleba, mučil in trgal je največjega sina matuške Rusije, da bi ga nazadnje ubil. Bodi on trikrat proklet!

Slavnemu, bezsmrtnemu našemu geniju pa kličemo danes, ko se je izpolnilo ravno 50 let, odkar nam ga je odvzela nemila osoda: Slava Ti! Ti vzdignil si sebi „pamjatnik nerukotvornij“ svojimi divnimi proizvedenji! Dokler se bode govoril naš slovanski jezik, razlegala se bode Tvoja slava „s Črne Gore do Urala, od Balkana do Triglav!“

Krutorogov.

oni naslednik, kateri ima neposredno za prvoizvo-
ljenim najprvi največ glasov; v slučaju pa, da bi ne
bilo umestno poklicati naslednika, razpiše naj se
nova volitev.

Odsek je ta predlog na vse strani temeljito
premisli ter našel, da bi bilo pač težko določiti,
koliko glasov da mora imeti naslednik, da se more
poklicati; dalje, da v nekaterih kategorijah izvoljeni
tudi deset glasov nimajo in da ima v teh kat-go-
rijah naslednik večkrat dva do tri glasove; konečno,
da bi nova volitev prouzročala prevelike troške. Z
ozirom na to, meni odsek, da bi ne bilo umestno,
da bi se §. 6 zakona za trgovinske zbornice v go-
renjem zmislu spremenil ter predlaga:

Slavna zbornica naj prošuje ne podpira.
Predlog se vsprejme. (Dalje prib.)

Trpotčev izvleček

z apno-kelesom, zanesljiv, upliven in 20 let pre-
skušen proti sušici, plućnici, kataru, kašlju in
pomanjkanju krvi. — Cena gld. 1.10. — Fran-
ciskova lekarna na Dunaji, V., Hund-
thurmstrasse št. 113, lekarna Ub. pl. Trnkoczy
v Ljubljani in v največ lekarnah. (855—4)

Zahvala.

Valeč odborovega sklepa narodne Čitalnice v Cer-
nici dne 7. febr. t. l. izreka č. gospoda E. Lavričevi in
M. Gerbičevi, gđc. F. Stickerjevi, g. K. Stickerju,
Ljubljanskim pevcem g. Trtniku, Stancarju, Puel-
harju in Dečmanu za neutrudljivo sodelovanje pri veseli-
ci dne 30. januarja t. l. ter posebno g. Franu Gerbiču
za prireditev zgornje veselice najtoplejšo zahvalo.

Cerknica, dne 8. februarja 1887.

Odbor.

Zahvala.

Blagorodni gospod dr. Papež, deželni poslanec itd.,
blagovolil je poslati tukajšnji ljudski šoli za šolske pripo-
močke 5 gld.

Udano podpisano šolsko vodstvo si uojo za ta blago-
dušni dar izreči omenjenemu gospodu preserno zahvalo. —
Bog plati!

Vodstvo 4 razredne ljudske šole v Št. Vidu pri Zatičini,
dne 7. februarja 1887.

Fran Pajek, Josip Korban,
predsednik kr. šol. sveta. nadučitelj.

I. izkaz.

Goriškemu odboru za Erjavčev spomenik in ustanovo
došli so do sedaj sledeči doneski:

„Soča“	50 gld.	—	kr.
Dr. A. Gregorič	15	—	—
Prof. J. Berbuč	15	—	—
Čitalniški ud na Krašu	2	—	—
(kot prvi donesek in jedno delnico go- riške Čitalnice v znesku 10 gld.)			
Dr. Starič, odvetnik	10	—	—
S. Gaberšek, vikarij v Standreži	10	—	—
J. Dekleva v Gorici	4	—	—
A. Sočibranski v Gradci	3	—	—
St. F. v R.	2	—	—
Kl. Barhanek, profesor	5	—	—
Po dr. Vošnjaku iz Ljubljane poslanih in v „Slovenskem Narodu“ izkazanih	153	—	—
Ant. Božič v Batah	2	—	—
Prof. M. Lazar v Gorici	15	—	—
Anton Žlogar, kaplan v Ljubljani	2	—	10
J. K. iz Vipave „jelenemu značaju“	10	—	—
Udje Vincencijeve družbe	5	—	—
J. pl. Kleinmayr, profesor v Gorici	5	—	—
St. Kerkoč v Lokavci	5	—	—
Ant. Hrovatin v Gorici	2	—	—
M. Zega nabral v Kanalu	9	—	26 1/2
Fr. Plohl, profesor v Gorici	5	—	—
Ernest Klavžar za januar	1	—	—
Prof. Iv. Jenko v Gorici	5	—	—
Ernest Kramar, vodja	5	—	—
Prof. Ant. Santel v Gorici	5	—	—
Čitalniški ud na Krašu zopet	2	—	—
Dekan L. Ferčnjak v Zabnicah	4	—	—
Iv. Macher za Čitalnico v Trstu (imena pripobuje „Edinost“)	49	—	50
Dr. Lisjak v Gorici	10	—	—
Lujiza Demšar v Železnikih	2	—	—
Iz Kopra: Milohnič 1 gld., Ponž 3 gld., Kristan 1 gld., Pančur 1 gld., Matej- čič 1 gld., Rebek 1 gld., A. 1 gld., B. 1 gld., C. 1 gld.	11	—	—
Skupaj v gotovini	423	gld.	86 1/2 kr.

in 1 delnica goriške Čitalnice v vrednosti 10 gld.

V Gorici, dne 5. februarja 1887.

ODBOR.

Tujci:

9. februarja.

Pri stonu: Maisel z Dunaja. — Klemenčič, Gru-
den iz Idrije. — Grossfeld, Herz z Dunaja. — Musina iz
Gorice. — Dürre iz Budimpešte. — Bettelheim, Brandt,
Gagl z Dunaja.

Pri stolu: Ipoli, Bilina, Schneeberger z Dunaja.
— Grünhut iz Gradca — Gessler, Glück z Dunaja. —
Kamus, Kramar iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

8. februarja: Franca Suhadobnik, delavka, 21 let,
Emonska cesta št. 6, za jetiko. — Evgenija Bamberg, hči
posestnika tiskarne, 14 let, Kolodvorske ulice št. 15, za
otrpnenjem možganov.

9. februarja: Apolonija Gorše, mizarjeva hči, 2 dni,
Kladezne ulice št. 17, za slabostjo.

V deželnej bolnici:

7. februarja: Josip Grünthal, posestnik, 57 let, za
otrpnenjem pluč. — Matija Jurman, rudar, 34 let, za bož-
jastjo. — Janez Jesenovec, gostač, 69 let, za mrtvoudom.

8. februarja: Urša Kolar, gostija, 68 let, za oslab-
ljenjem v starosti.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. februarja t. l.

	gl. lr.		gl. lr.
Pšenica, hktl.	6 99	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5 04	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno	3
Oves,	2 92	Mleko, liter	9
Ajda,	4 06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 87	Teleče	56
Koruza,	5 04	Svinjsko	52
Krompir,	2 85	Koštrunovo	36
Leča,	11	Pišanec	50
Grah,	10	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	3
Maslo,	1	Slama,	3
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen,	58	„ mehka,	410

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
9. febr.	7. zjutraj	743.60 mm.	— 66° C	m. svz.	obl.	9 00 mm.
	2. pop.	743.14 mm.	— 50° C	m. svz.	obl.	snega.
	9. zvečer	743.26 mm.	— 62° C	m. svz.	obl.	

Srednja temperatura — 5.9°, za 5.° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	78.05	—	77.70
Srebrna renta	80.25	—	79.85
Zlata renta	108.90	—	109. —
5% marcna renta	96.85	—	96.55
Akcije narodne banke	850. —	—	848. —
Kreditne akcije	271.60	—	270.60
London	128.10	—	128.20
Srebro	—	—	—
Napol.	10 11 1/2	—	10 13
C. kr. cekini	6 05	—	6 02
Nemške marke	62.85	—	62.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	164	50
Ogerska zlata renta 4%	—	96	35
Ogerska papirna renta 5%	—	87	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99	20
Kreditne srečke	100	173	50
Rudolfove srečke	10	17	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	104	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	209	—

Št. 2019.

(83—2)

Ustanova za vojaške sirote.

Pri Ljubljanskem magistratu je za tekoče leto
podeliti ustanovo umrlega podpolkovnika Josipa
Šuhnl-a za vojaške sirote, znašajočo 37 gld. 80 kr.

Pravico do te ustanove imajo revni otroci vo-
jaškega rodu, naj bodo zakonski ali pa nezakonski.

Prošnje, podprte s potrebnimi spričevali ulo-
žiti je do konca februarja 1887 pri pod-
pisanem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 31. januarja 1887.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene barve in čopiče ter vse v njihino stroko
spadajoče blago.

(87—2)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Židovske ulice. **MARIJA DRENIK.** Židovske ulice.

Predtiskarija.

(29 5)

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.

Snovi za vezanje. Harlanska preja.